

«Τα έργα του Αχελώου θα αποτρέψουν την οικολογική καταστροφή της Θεσσαλίας»

«Πρέπει να επισημάνουμε ένα δίλημμα που αφορά τόσο στην κοινωνία μας στο σύνολό της, με τους κοινωνικούς και επιστημονικούς φορείς της, όσο και στα θεσμικά της όργανα (όπως το Σ.τ.Ε. τα κόμματα, κ.α), εάν δηλαδή θα πρέπει ή όχι να ολοκληρωθούν τα έργα στον Αχελώο. Όσοι απαντούν όχι, θα πρέπει να εξηγήσουν στον ελληνικό λαό, πώς θα λυθεί το οξύ περιβαλλοντικό πρόβλημα της Θεσσαλίας, τι θα γίνει με την αποκατάσταση του περιβάλλοντος στην περιοχή των έργων και τι θα γίνει με τα έργα που ήδη έχουν εκτελεσθεί και για τα οποία δαπανήθηκαν ήδη 290 εκατομμύρια ευρώ (και όχι 600 όπως αναφέρεται στην επιστολή) από το υστέρημα του ελληνικού λαού».

Με αυτά τα λόγια κλείνει την επιστολή του ο εκπρόσωπος της ΠΑΣΕ του Αχελώου, γεωπόνος κ. Κώστας Γκούμας, απαντώντας ταυτόχρονα σε όσα υποστήριξαν στην «Ε» οι «Οικολόγοι Πράσινοι» για το πρόβλημα των ρηγμάτων και τη λύση που θα προσφέρει ή όχι η μεταφορά νερού από τον Αχελώο.

Αναλυτικότερα ο κ. Γκούμας υποστηρίζει τα εξής:

«Δ/ντά,

Με αφορμή την πρόσφατη επιστολή των «Οικολόγων Πράσινων» που δημοσίευσε η έγκριτη εφημερίδα σας στις 21/7/2009, με τίτλο «10+1 αλήθειες για τα ρήγματα» και στην οποία κυρίως αμφισβητείται η αναγκαιότητα και χρησιμότητα του σημαντικού εθνικού έργου της μεταφοράς νερού από τον Αχελώο, θα σας παρακαλέσω να δημοσιεύσετε τις παρακάτω θέσεις της Πανεσσαλικής Συντονιστικής Επιτροπής (ΠΑ.Σ.Ε) για τη μεταφορά νερού από τον Αχελώο, προκειμένου

να υπάρξει η πληρέστερη δυνατή ενημέρωση των αναγνωστών σας:

1. Όσοι προωθούν και στηρίζουν την κατασκευή των έργων του Αχελώου για τη μεταφορά νερού στη Θεσσαλία, βάλλονται τα τελευταία χρόνια άδικα, για έλλειψη περιβαλλοντικής και οικολογικής ευαισθησίας. Τα έργα αυτά, αποτελούν μία σοβαρή παρέμβαση με αναπτυξιακό και περιβαλλοντικό χαρακτήρα και στοχεύουν στην αποτροπή της οικολογικής καταστροφής της Θεσσαλικής πεδιάδας στο ξαναζωντάνεμα του Πηνειού ποταμού.

2. Ακραίες απόψεις που - όπως σε κάθε μεγάλο αναπτυξιακό έργο - υποστηρίζονται από ορισμένες οικολογικές οργανώσεις, έχουν ήδη απορριφθεί στο σύνολό τους, τόσο από την κεντρική διοίκηση (συναρμόδια υπουργεία), την κοινωνία (επιστημονικοί φορείς, τοπική αυτοδιοίκηση κ.λ.π), αλλά και από τα αρμόδια δικαστήρια (Σ.τ.Ε.).

Ο επιστημονικός διάλογος που αναπτύχθηκε όλα αυτά τα χρόνια, μέσα από συνέδρια, άρθρα, δημοσιεύματα, κ.λ.π., ήταν λεπτομερής και εξαντλητικός και συνετέλεσε ώστε η επιστημονική τεκμηρίωση του έργου, να είναι πλήρης και επαρκής και όχι «αμφίβολης επιστημονικής βάσης».

Πολλά από όσα αναφέρονται στο δημοσίευμα, στερούνται σοβαρότητας και δεν έχουν επιστημονική τεκμηρίωση, όπως τα περί ελλείμματος που φθάνει τα 40 δισ. τ.μ. νερού. Το πραγματικό έλλειμμα του υπόγειου υδροφορέα κατά την εικοσαετία 1974-1994, είναι 1 δισ. τ.μ. νερού και τεκμηριώθηκε επιστημονικά από την αρχική μελέτη της Sogreah (1974), καθώς και από τη μετέπειτα αναθεώρηση του «μαθηματικού ομοιώματος». Ήδη τα τελευταία χρόνια έχει σταματήσει

η περαιτέρω άντληση υπόγειου νερού, τόσο λόγω της απαγόρευσης ανόρυξης νέων γεωτρήσεων, όσο και λόγω του περιορισμού των αρδευομένων εκτάσεων (νέα ΚΑΠ).

3. Το έργο του Αχελώου, έργο οικολογικής ισορροπίας και περιβαλλοντικής προστασίας για τη Θεσσαλία:

* Επιλύει σοβαρά προβλήματα ύδρευσης στα μεγάλα πολεοδομικά συγκροτήματα (Λάρισα και Βόλο) και επάρκεια νερού για άλλες χρήσεις (βιομηχανία κ.λπ.)

* Συμβάλλει στην διατήρηση του στρατηγικού πλεονεκτήματος της Θεσσαλίας και της χώρας μας στον γεωργικό τομέα.

* Συμβάλλει αποφασιστικά στον τομέα της παραγωγής «πράσινης» ενέργειας αιχμής.

* Ενισχύει την αντιπλημμυρική θωράκιση της θεσσαλικής πεδιάδας.

4. Σε ό,τι αφορά ορισμένα από τα θέματα που τίγονται από τους συντάκτες της επιστολής για τα ρήγματα, η αντικειμενική πραγματικότητα είναι ότι:

α. Η Θεσσαλία και ειδικότερα ο Νομός Λάρισας με τη μεγαλύτερη αρδευόμενη έκταση, χρησιμοποιεί σε ποσοστό τουλάχιστο 80% στάγδην άρδευση και συνεπώς «δεν σπαταλάται στην εξάτμιση, το 50% του νερού».

β. Οι αρδευόμενες εκτάσεις και συνεπώς οι αυξημένες απαιτήσεις σε νερό έχουν μειωθεί τα τελευταία χρόνια, τόσο λόγω της νέας ΚΑΠ, όσο και λόγω της ένταξης χιλιάδων στρεμμάτων στο ειδικό πρόγραμμα κατά της νιτρορύπανσης, που επιβάλλει αμειψισπορά.

γ. Έχουν ήδη κατασκευασθεί στον Ενιπέα 2 θυροφράγματα εμπλουτισμού (Μ. Ευύδριο και Πυρ-

γάκια Φαρσάλων), ξεκίνησε το έργο εμπλουτισμού της Υπέριεας-Ορφανών, ενώ στις αρχές του 2010 παραδίδεται το μεγάλο θυροφράγμα Γυρτώνης στον Πηνειό, με ωφέλιμη χωρητικότητα 6,0 εκ. κ.μ. νερού. Επίσης εκπονήθηκαν μελέτες για τον εμπλουτισμό των υπόγειων υδροφορέων της περιοχής Χάλκης-Κιλελέρ, των πηγών στα Βρυσιά Φαρσάλων και ξεκίνησε η διαδικασία για τη μελέτη εμπλουτισμού του Τιταρήσιου, στην ευρύτερη περιοχή Τυρνάβου. Ασφαλώς και θα χρειασθούν νέες μελέτες σε πολλές άλλες περιοχές της Θεσσαλίας, με τις οποίες θα τεκμηριωθεί η τυχόν αναγκαιότητα και νέων έργων εμπλουτισμού, αλλά δεν αποδίδει τη σημερινή πραγματικότητα, η παράγραφος της επιστολής που αναφέρει «δεν έχουν γίνει έργα εμπλουτισμού και συνολική μελέτη εμπλουτισμού του υπόγειου υδροφορέα της Θεσσαλίας».

δ. Έχουν γίνει και συνεχίζονται οι συστηματικές προσπάθειες ενημέρωσης των αγροτών μας για την ανάγκη εξοικονόμησης νερού, ενώ παράλληλα κατασκευάστηκαν και προγραμματίζονται δεκάδες έργα ταμείωσης (μικρά φράγματα, ταμειυτήρες) και εξοικονόμησης νερού (υπόγεια δίκτυα, εκσυγχρονισμός αρδευτικών συστημάτων), που όμως δεν είναι από μόνα τους επαρκή να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα λειψυδρίας, εάν δεν ολοκληρωθούν τα έργα του Αχελώου και δεν ενισχυθεί η θεσσαλική πεδιάδα με νερό. Είναι βέβαιο ότι πρέπει να γίνουν σοβαρές προσπάθειες εξοικονόμησης νερού και αλλαγή νοοτροπίας των χρηστών, δεν πρέπει όμως να αποπροσανατολιστούν οι Θεσσαλοί και να ελπίζουν ότι σύντομα θα αντιμετωπισθεί το υδατικό έλλειμμα χωρίς τα έργα του Αχελώου».